

[Gert Petersen]

Norge er også mere udadventt end Danmark. I Norge er man mere interesseret i og har tradition for i langt højere grad at følge med i, hvad der foregår verden over, end vi har i det noget mere provinsielle Danmark.

Fra norsk side udsendes der sådanne stortingsdelegationer, og der var en, der var i Mellemamerika for et halvt års tid siden, og som netop havde stillet sig de opgaver, som også er tiltænkt denne folketingsdelegation. Måske ved hr. Fischer det, og måske er det i virkeligheden hans viden herom, som får ham til at blive så skeptisk over for delegationen.

Der skete det, at et medlem af delegationen og altså af det norske storting, hr. Arne Skauge, tidligere formand for høyres ungdomsorganisation og helt klart en af de kommende mænd i det norske konservative parti, hr. Fischers broderparti, da han kom hjem efter et besøg i Nicaragua, fortalte, at han følte, at han var blevet ført bag lyset af USA, og at det var en ganske betydelig grad af demokrati, der var skabt i Nicaragua, og at han nu ville modsætte sig den amerikanske politik over for Nicaragua.

Hr. Fischer er måske bange for, at det samme skal ske for ham – han er jo også en slags kommende mand i det konservative folkeparti her i Danmark, ligesom hr. Skauge er det i høyre i Norge – hvis han kommer til Nicaragua.

Spøg til side. Jeg synes, det er meget, meget trist, at man indtager en konsekvent afvisende holdning til ved selvsyn at undersøge noget af det, vi diskuterer her i folketinget, noget, som kan få meget, meget stor og vidtrækkende betydning også for os, fordi det har betydning for freden i det pågældende område og dermed for freden i hele verden. Men jeg må tage til efterretning, at sådan ligger det, og så må vi se, hvad socialdemokraterne vil sige, når de engang lægger deres kort på bordet i udvalget. Jeg håber, at de vil være mere tilgængelige for argumenter end regeringspartierne.

Stinus (RV):

Det radikale venstre vil ikke være imod at sende en folketingsdelegation til Mellemamerika, men vi synes oprigtig talt, at begrundelsen for at gøre det kunne anvendes på mange andre områder i verden. Folketinget kun-

ne også sende en delegation til Afghanistan og til Pakistan med de mange afghanske flygtninge, til Kampuchea og til Thailand med de mange flygtninge fra Kampuchea og til det sydlige Afrika. Men som sagt: vi vil ikke være imod at sende en delegation til Mellemamerika. Vi finder, at de naturlige deltagere i en sådan rejse må være medlemmer af folketingets udenrigsudvalg.

Forudsætningen for, at rejsen kan leve op til de store målsætninger, som er udstukket i beslutningsforslaget, er en meget grundig forberedelse. Bl.a. må der på forhånd være skabt sikkerhed for, at delegationen under sit besøg i Mellemamerika får lejlighed til at drøfte situationen indgående med repræsentanter for alle implicerede parter, og dem er der mange af.

Der må naturligvis også være skabt afklaring med hensyn til, hvor mange lande delegationen skal besøge. Det må vel være relevant at besøge i hvert fald Guatemala, El Salvador, Honduras og Nicaragua, eventuelt også Costa Rica, dels fordi der fra dette lands nordlige egne foregår en vis militær aktivitet, dels fordi Costa Rica er et mellemamerikansk land, hvor demokratiet fungerer. Et besøg på Grenada burde vel også overvejes med henblik på at danne sig et indtryk af stemningen dér efter den amerikanske invasion og delvise tilbagetrækning og det forestående valg.

En så omfattende rejseplan vil muligvis forekomme urealistisk, men jeg er nødt til at understrege, at for det radikale venstre vil det være helt afgørende, at en folketingsdelegation på en sådan rejse virkelig får mulighed for at drøfte situationen med de mennesker, som lever midt i problemerne, og med de politiske ledere af forskellig observans. Vi ville således ikke finde det hensigtsmæssigt, om folketinget besluttede at sende en delegation til Nicaragua alene.

Det radikale venstre er enigt med forslagsstillerne i, at en virkelig seriøs delegationsrejse til Mellemamerika kunne skabe klarhed med hensyn til mulighederne for en øget dansk indsats i området, både når det drejer sig om bistand i almindelighed og om hjælp til flygtninge i særdeleshed. En indsats, som i nok så beskeden målestok kunne være med til at løse områdets økonomiske og sociale problemer, vil kunne have en dæmpende